

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΑΝΑΓ. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΩΝ ΦΑΚΕΛΩΝ

Ἐγένετο δεκτὴ ἡ κατάθεσις ἐν τῷ Ἀρχείῳ τῆς Ἀκαδημίας ἐσφραγισμένων φακέλων ὅπο τῶν: Ἀγγέλου Γαλανοπούλου, Γεωργίου Ν. Γεωργιάδου καὶ Δημοσθένους Δ. Ψιμούλη συμφώνως πρὸς σχετικὰς αἰτήσεις αὐτῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

‘Ο Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰωάνν. Καλιτσουνάκης, παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ αὐστριακοῦ καθηγητοῦ Albin Lesky: *Geschichte der griechischen Literatur* (*Ιστορία τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας*) 1958, εἶπε τὰ ἔξῆς:

‘Υπὸ τοῦ ἐν Βέρονῃ ἐκδοτικοῦ οίκου Francke ἔξεδόμη ἐσχάτως πολύτιμον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν βιβλίον, τοῦ δποίου συγγραφεὺς εἶναι δ γνωστὸς Αὐστριακὸς φιλόλογος Albin Lesky, Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου.

Τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται ‘Ιστορία τῆς (ἀρχαίας) Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας (*Geschichte der griechischen Literatur*) καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα δγκώδη τόμον ἐξ 827 σελίδων.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι κατόρθωμα διὰ τὸν συγγραφέα του καὶ εὐεργέτημα δι’ ἡμᾶς τοὺς φιλολόγους.

‘Ο κ. Λέσκου εἶναι γνωστὸς ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ ἀπὸ τὰς γραμματολογικὰς καὶ Ὀμηρικὰς ἐργασίας του, καὶ ἀναφέρω καὶ ἐν ἄλλο τελευταῖον ἀξιόλογον βιβλίον του, τὴν «Τραγικὴν ποίησιν τῶν Ἑλλήνων» (*Die tragische Dichtung der Hellenen*, 1956).

‘Αλλὰ τὸ προκείμενον βιβλίον περὶ τῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας δύναται νὰ

θεωρηθῆ ως μακρὰ ἔργασία τῆς μέχρι τοῦδε ζωῆς του καὶ ως νεώτατον ὑπὸ βιβλιογραφικὴν ἔποψιν καὶ ἀρτιώτατον ὑπὸ ἔποψιν μεθόδου καὶ συγχρόνου ἐκθέσεως τῶν πραγμάτων.³ Αρχίζει ἀπὸ τοῦ Ὄμηρου καὶ φθάνει ἔως εἰς τὸν Λιβάνιον, Μάροκον Αὐρήλιον, Πλωτῖνον καὶ Δίωνα τὸν Κάσσιον.

Εἰς τὸν πρόλογόν του λέγει ὅτι δὲν εἶναι σκοπὸς τοῦ βιβλίου νὰ ἀναγράψῃ τὰ ὄντα 2.000 περίποτον Ἑλλήνων συγγραφέων, τῶν ὅποιων τὰ ὄντα ματα γνωρίζομεν, ἀλλ᾽ ὅτι κύριος σκοπὸς τοῦ ἔργου τούτου εἶναι νὰ ἐκθέσῃ ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς γράμμασι πνευματικὰ κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, τὰ ὅποια ἐπέδρασαν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ καλουμένου σῆμερον δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

Γραμματολογικὰ βιβλία περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας ὑπάρχουν πολλὰ εἰς τὰς κυριωτάτας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν Γερμανικήν παραδ. χάριν ἔχομεν τὰ παλαιότερα γερμανικὰ γραμματολογικά, θεμελιώδη τότε νομιζόμενα, ἔργα τῶν Bernhardy, Bergk, Sittl, Susemihl, τὸ παλαιότερον ἔργον τοῦ Karl Ottfried Müller, τὸ ὅποιον παραμένει πάντοτε κλασικόν, καὶ τοῦ ὅποιου ἀρίστην Ἑλληνικήν μετάφρασιν, ἀνταξίαν τοῦ πρωτούπου, ἐφιλοτέχνησεν ὁ Ἐρ. Κυπριανός. Οἱ Γάλλοι ἔχουν τὴν γραμματολογίαν τῶν δύο ἀδελφῶν Croiset, οἱ Ἀγγλοί τὸν Mahaffy κτλ. Τὰ περισσότερα τῶν ἔργων τούτων ἔμειναν ἡμετελῆ, διότι ὁ βίος ἐνὸς καὶ μόνον ἀνθρώπου δὲν ἔξαρκει πρὸς ἐκτενεστέραν ἢ βαθυτέραν ἐκθεσιν τοῦ ἀντικειμένου τοιαύτης συγγραφῆς.

Τοῦτο δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὰ δύο νεώτερα καὶ μνημειώδη γραμματολογικὰ ἔργα τοῦ Wilhelm Schmid καὶ Otto Stählin εἰς τὴν σειρὰν τοῦ Handbuch der Altertumswissenschaft, τὸ ὅποιον ἐκδίδει ὁ Walter Otto, καθὼς καὶ διὰ τοὺς τέσσαρας τόμους τῆς Ἑλλην. Γραμματολογίας τοῦ Geffcken. Δὲν ἀναφέρω ἐκτενέστερον τὰ συγγενῆ ἔργα τοῦ Wilamowitz καὶ Werner Jaeger. Ο πρῶτος ἔχει ἀκδώσει εἰς τὴν σειρὰν τοῦ Hinneberg (Kultur der Gegenwart) μίαν ἀδρὰν ἐπισκόπησιν τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματολογίας μὲν γενικὰς μὲν ἀλλὰ ἐπιγραμματικάς, οὕτως εἰπεῖν, κρίσεις περὶ ἐνὸς ἐκάστου συγγραφέως. Ο Werner Jaeger ἐνύφανεν εἰς τὴν τρίτομον «Παιδείαν» του πλείστας δόσας γραμματολογικάς καὶ ἀνθρωπιστικάς εἰδότης καὶ γνώμας. Δὲν θέλω νὰ παραλείψω νὰ ἀναφέρω τὸ σύντομον μὲν ἀλλὰ ἀξιόλογον βιβλίον του Walter Kranz, τὸ ὅποιον πρὸς ὀλίγων ἐτῶν ἔξεδόθη καὶ ἐπανεξεδόθη.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα συγγράμματα καθὼς καὶ τὰ σχετικὰ γραμματολογικὰ ἀρχαρά παρὰ τῷ Pauly – Wissowa – Kroll ὑπερέβαλε σήμερον διὰ τὴν συγχρονιστικὴν ἐνημερότητα τῶν ἀπειραρίθμων εἰς τοὺς συγγραφεῖς γραμματολογικῶν προβλημάτων, διὰ τὴν ζωηρότητα καὶ ἀκρίβειαν τῆς ἐκθέσεως καὶ

τὸν πλοῦτον τῶν βιβλιογραφικῶν δεδομένων τὸ παρουσιαζόμενον βιβλίον τοῦ Lesky, ὅχι δὲ μόνον τὰ ἐν Γερμανίᾳ βιβλία ὑπερέβαλεν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ καὶ τὰ εἰς τὰς ἀγγλοσαξονικὰς χώρας. Εἶναι δι^ε ἔνα φιλόλογον ἐντρύφημα διδακτικῆς μελέτης καὶ εὐχάριστος πολλάκις ἔκπληξις ὁ ἀριστοτεχνικὸς τρόπος μὲ τὸν ὄποιον ὁ κ. Lesky συνοψίζει καὶ παρουσιάζει τὰ φιλολογικὰ προβλήματα, πῶς ἐκθέτει τὰς περὶ αὐτῶν ὑπαρχούσας γνώμας ἐπιδοκιμᾶς, συμπληρῶν ἢ συζητῶν συντόμως αὐτάς. Ἐγὼ αὐτὸς ἐμελέτησα Ἰδιαιτέρως ὥρισμένα κεφάλαια περὶ συγγραφέων μὲ τοὺς ὄποιους ἔχω μικράν τινα οἰκειότητα, ὅπως ὁ Ὄμηρος, ὁ Πλάτων, ὁ Αἰσχύλος, ὁ Θουκυδίδης καὶ ὄμοιογῶ μὲ εὐγνωμοσύνην ὅτι ἐδιδάχθην νέας πάλιν ἀντιλήψεις καὶ ἔλαβα νέας νῦνεις δι^ε ὥρισμένα ζητήματα.

Τὸ γραμματολογικὸν αὐτὸς βιβλίον τοῦ Lesky θὰ μεταφρασθῇ πάντως καὶ εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐξαντληθῇ καὶ ἐπανεκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ἰδίου. Θὰ ηὐχόμην· νὰ μετεφράζετο καὶ εἰς τὴν Ἰδικήν μας γλῶσσαν, ἀλλὰ ἀπὸ λογίους ἐπιστήμονας, δυναμένους ὡς ἐκ τῆς μορφώσεώς των νὰ πράξωσι τοῦτο εὑσυνειδήτως καὶ ἐπιστημονικῶς. Τοῦτο θὰ ηὐχόμην νὰ γίνῃ ἀν καὶ γνωρίζω ὅτι πλεῖστοι ὅσοι τῶν παρ^τ ἡμῖν φιλολόγων ἐννοοῦν τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν. Ἐξομεν ἦδη, ὡς γνωστόν, μετάφρασιν εἰς τὴν σειρὰν τῆς Βιβλιοθήκης Μαρσαλῆ ἄλλου παλαιοῦ παρομοίου πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Lesky γραμματολογικοῦ βιβλίου τοῦ ἄλλοτε ἐν Μονάχῳ Καθηγητοῦ Wilhelm Christ, τὸ ὄποιον μετέφρασαν οἱ Λύσανδρος Χατζηκάνστας καὶ Νικόλαος Πολίτης. Ο Christ μάλιστα ἀναφέρει καὶ τὰ κυριώτατα τῆς χειρογράφου ἣ παπυρολογικῆς παραδόσεως τοῦ ἐκάστοτε ἔξεταζομένου συγγραφέως, ὁ Lesky παραλείπει τοῦτο, ἀν καὶ ἀναντιρρήτως θὰ ἥτο καλὸν καὶ χρήσιμον πρᾶγμα τοιαύτη τις μνεία, ἔστω καὶ σύντομος. Τοῦτο ἐλπίζομεν νὰ γίνῃ εἰς νέαν ἔκδοσιν. Ἀπὸ τῆς μεταφράσεως τῆς Γραμματολογίας τοῦ Christ ἔχουν παρέλθει ἔξήκοντα ὄλοκληρα ἔτη, παρίσταται λοιπὸν μεγάλη παρ^τ ἡμῖν ἀνάγκη, ἔνεκα τῶν συντελεσθεισῶν ἔκτοτε προόδων ἐν τῇ φιλολογικῇ ἐπιστήμῃ, νέου Γραμματολογικοῦ βιβλίου, ἐκθέτοντος τὰ πράγματα κατὰ τὰς σημερινὰς ἴσχυούσας ἐν τῇ ἐπιστήμῃ δοξασίας καὶ ἀντιλήψεις, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὄποιον παρουσίασα εἰς ὑμᾶς. Τὰ διάφορα περίπλοκα γραμματολογικὰ ζητήματα βεβαίως ἔξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται καὶ θὰ ἐξετάζωνται καὶ διαλευκαίνωνται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀλλὰ τὸ βιβλίον τοῦ Lesky θὰ βοηθῇ ἐπὶ μακρὸν εἰς τοῦτο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ.—Πορίσματα ἀπὸ τὸ βιβλίον συνοικεσίων τῆς ἀδελφότητος Βενετίας (1599 - 1700), ὑπὸ Σοφίας Ἀντωνιάδου.